

Yalçın TÜKEL¹

1

GİRİŞ

Örgütlerin hedeflerini gerçekleştirebilmesi için birçok önemli faktör vardır. Bu önemli faktörlerden biri de örgütün lideri konumunda olan yöneticilerdir. Spor Kulübü yöneticileri spor politikalarının uygulanmasında, çalışma alanlarında spor eğitiminin gerçekleştirilmesi ve geliştirilmesinde hayati rol ve sorumlulukları vardır.

Günümüz dünyası sürekli değişim göstermesi en çok yöneticilerin işini zorlaştırmaktadır. Yöneticiler değişime ve gelişime hızlı bir şekilde uyum sağlayarak yönetim işleyişlerini kontrol altında tutmak zorundadırlar. Şöyle ki; Spor kulüpleri, kişilerarası sosyal ilişkilerin yoğun yaşandığı örgütler olmasının yanında diğer örgütlerde olduğu gibi kişilerin birbirlerini etkilemeye çalıştığı örgütlerden biridir. Örgütlerde yöneticiler astlarının davranışlarını olumlu şekilde etkilemeye çalışmak, astlarının yani sorumlu olduğu müdür, hizmetli, memur, masör, sporcu ve antrenörlerinin motivasyonlarının, çalışma istek ve arzularının ve kulübe olan bağlılıklarının artırılmasına katkı sağlamaktadır. Böylece yöneticilerin kullandıkları etkileme taktikleri spor kulüplerinde sportif başarıyı artırmasının yanında çalışanların kulüp içinde daha mutlu ve huzurlu olmalarını da sağlayacaktır. Bu açıdan bakıldığında, spor kulübü yöneticilerinin kullandıkları etkileme taktikleri önem arz etmektedir. Tanımlara bakıldığında yönetici-

¹ Dr. Öğr. Üyesi, ytukel@gmail.com, NEÜ Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi.

KAYNAKLAR

1. Agezo, C. K., (2008). Influence: An important tool for successful leadership. *Ife Psychologia*, 16(2), 260-279.
2. Alonso, S., (2010). Social influence tactics used by physicians. An Empirical Study. Published Doctoral's Thesis, University Of Miami, Florida.
3. Aslanargun, E., (2008). İlköğretim ve lise müdürlerinin okul yönetiminde kullandığı güç türleri. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
4. Atılgan, D., (2018). Spor yönetiminde görev alan yöneticilerde kriz yönetimi, karar verme ve özgüven beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya.
5. Atılgan, D., (2018). Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin özgüven düzeyleri ile karar verme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(4), 8-22.
6. Aydın, H., Gül, Ö., Aydın, M., (2018). Kurumsal Bakım ve Rehabilitasyon Sürecinde Sporum Önemi, Kamu ve Sivil Toplum Kuruluşu İşbirliği: Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Gençlik ve Spor Kulübü, *Asos Journal Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Yıl: 6, Sayı: 80. S.447.
7. Aydın, M., (2000). Eğitim yönetimi. Ankara: Hatipoğlu.
8. Bacharach, B., Lawler, J., (1980). Power and Politics In Organizations. San Fransisco CA, Jessey-Bass Pub.
9. Basım, N.H., Argan, M., (2009). Spor yönetimi. Detay Yayıncılık, Ankara, 4, 34.
10. Bauer, T., & Erdogan, B. (2010). *Organizational Behavior*. Irvington, New York: Flat World Knowledge.
11. Bayrak, S., (2000). Yönetimde ihmal konusu olarak güç ve güç yönetimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi* 2, s. 21-34.
12. Biçer, S., (1994). Spor yönetimi, organizasyonu, ekonomik bir birim olarak spor işletmeleri ve uygulamadan bir örnek. Doktora Tezi, MÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim Organizasyon ABD, İstanbul.
13. Bursalıoğlu, Z., (2002). Okul yönetiminde yeni yapı ve davranış. 12. Basım, Ankara, Pegem A Yayıncılık.
14. Can, H., Tuncer, D., Ayhan, D.Y., (1984). İşletme ve Yönetim. Aslımlar Matbaası, Ankara.
15. Cankalp, M., (2002). Sporda yönetim ve organizasyon. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 127-129.
16. Çetin, K. S., (2013). Okul yöneticileri ve öğretmenlerin birbirlerini etkileme taktiklerinin örgütsel adalet ile ilişkisi. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi.

17. Chelladurai, P., (2001). Managing organizations for sport and physical activity. A systems perspective. Scottsdale, AZ, Holcomb Hathaway.
18. Culver, T., R. (1994). Influence strategies and trust in public schools. Doctoral Dissertation, Seattle University, United States.
19. Culves, T., (1994). İ nfluence strategies and trust in public schools. Phoenix, USA, Doctoral's Thesis, University Of Phoenix.
20. Dahl, R., (1957). The concept of power. Behavioral Science, 2(3), 201-215.
21. Dalay, İ ., (2001). Yönetim ve organizasyon-ilkeler ve teoriler stratejiler. Yönetim ve Yönetici, Adapazarı, SAÜ-Yayın No: 43.
22. Demirci, N., (1986). Sporda yönetim örgütleme ve organizasyonlar. Ankara: Meb Basımevi.
23. Devocioğlu, S., Çoban, B., Karakaya., Y., (2015). Spor Kulüplerinin Yönetim Modellerinin Değerlendirilmesi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (31), s. 53.
24. Devocioğlu, S., ve Çoban, B., (2005). Sivil Toplum Örgütü Olarak Spor Kulüpleri ve Toplumsal İşlevi, Siyaset ve Toplum Dergisi. Sayı: 3, s. 94.
25. Doğar, Y., (1997). Türkiye'de spor yönetimi. Malatya, Öz Akdeniz Ofset.
26. DuBrin, A.J. (2015). Influence Tactics of Leaders. New York: Amazon Camp.
27. Duyar, İ ., Aydın, İ ., Pehlivan, Z., (2009). Analyzing principal influence tactics from a cross-cultural perspective. Do Preferred İ nfluence Tactics And Targeted Goals Differ By National Culture? AW Wiseman AW, (Editörler), Educational Leadership, Global Contexts And International Comparisons, 11, p. 191-221.
28. Ekenci, G., İ mamoglu, A. F., (1998). Spor İşletmeciliği. 1.Baskı, Alf Ofset Matbaacılık Ltd. Ankara, s.9-20
29. Erdoğan, İ ., (2004). Okul yönetimi öğretim liderliği. Ankara, Sistem Yayıncılık, No: 228.
30. Eren, E., (2004). Stratejik yönetim ve işletme politikası. İstanbul, Beta Basım Yayım.
31. Erkal, M. E., (1982). Sosyolojik açıdan spor. İstanbul, Filiz Kitabevi.
32. Erten, R., (2006). Türk sporunun yapısal düzeni. Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 10(1-2), 117-136.
33. Falbe, C. M., Yukl, G., (1992). Consequences to managers of using single influence tactics and combinations of tactics. Academy Of Management Journal, 35, p. 638-653.
34. Fayol, H., (1949). General and industrial management. London, Pitman. (First published in French in 1916).
35. Fişek, K., (1998). Spor yönetimi. Dünya'da ve Türkiye'de, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları No: 445.
36. Fişek, K., (2003). Spor Yönetimi. Ankara: YGS Yayınları.
37. French, J. R., Raven, B., Cartwright, D., (1959). The bases of social power. Classics of organization theory. Cengage Learning, p. 311-320.

38. French, T., Raven, B., (2001). The basis of social power (1959). Asherman I, Asherman S (Editörler), The Negotiation Source Book 2. Edt. Amherst, HRD Press. p. 61-73.
39. Friedrich, T., (2010). Leadership in teams. İncvestigating How Team Network İmpact The Use Of İnfluence, Doctoral's Thesis. Oklohoma: University Of Oklohoma.
40. G.S.B., (2012). Ulusal Gençlik ve Spor Politikası Belgesi. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı.
41. Genç, D. A., (1999). "Futbol Kulüplerinin Stratejik Yönetimi", Bağırçan Yayını, Ankara, s. 27.
42. Guy, J., Curtis, G.J., (2018). Connecting influence tactics with full range leadership styles. Leadership and Organization Development Journal, 39 (1), p. 2-13.
43. Hales, C., (1993). Managing through organization. The Management Process, Forms Of Organization and Work Of Managers. New York, Routledge.
44. Hinkin, T., Schriesheim, C., (1990). Relationships between subordinate perceptions of supervisor influence tactics and attributed. Human Relation, First Published March 1, p. 221-237.
45. Hoy, W. K., Miskel, C.G, (2010). Eğitim yönetimi ve uygulama teori ve araştırma. (S. Turan Çev. Edi.) Ankara7. Baskı, Nobel Yayın.
46. Hunt, J., (1994). Yönetici için örgüt içindeki davranış kılavuzu. (OdmanM. çev.) Ankara, Öteki Yayınları.
47. İkizler, C., (Ed), (2000). Sporda sosyal bilimler. 1. baskı, Alfa Basım Yayım Dağıtım, İstanbul, s. 153-168.
48. İmamoğlu, A. F., (1992). Fonksiyonel açıdan spor yönetiminin anlam ve önemi. Ankara G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı: 1, s. 22,32.
49. İspir, N. B., (2008). Yöneticilerin kullandığı etki taktikleri ve kurum kültürü. Uygulama ve yönetimsel etkileme için model önerisi, Doktora tezi, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
50. Kacmar, K. M., Carlson, D.S. & Harris, K.J. (2013). Interactive effect of leaders' influence tactics and ethical leadership on work effort and helping behavior. The Journal of Social Psychology, 153(5), p. 577-597.
51. Karagöz, B. K., (2006). Okul yöneticilerinin yönetim süreçleri açısından karşılaştıkları problemler. Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi Bilim Dalı, Edirne.
52. Karaküçük, S., (1989). Beden eğitimi öğretmeninin eğitimi. Ankara, G.Ü. Teknik Eğitim Fakültesi Matbaası, s. 362-363.
53. Karaman, T., (2000). Yönetim Stratejilerindeki Gelişmeler. Türk İdare Dergisi, 426. Meydan Laurausso. (1981) Basım.

54. Karasüleymanoğlu, A., (1989). Yeni boyutlarıyla spor. II. Baskı, Engin Yayınları, s. 18-19.
55. Katlav, E. Ö., (2016). Algılanan etkileme taktiklerinin işgören performansı üzerindeki etkisini belirlemede kontrol odağının düzenleyici rolü: Otel işletmelerinde bir uygulama. Doktora Tezi, Nevşehir, Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Turizm İşletmeciliği Anabilim Dalı.
56. Kaya, Y.K., (1984). Eğitim Yönetimi. Ankara, Set Ofset Matbaacılık, s. 214.
57. Kaya, Y.K., (1993). Eğitim yönetimi. Ankara, Set Ofset Matbaacılık.
58. Kelman, H., (1974). Social influence and linkages between the individual and the social system. Further Thoughts On The Processes Of Compliance, Identification, And Internalization. J.Tedeschi (Editör) Perspectives On Social Power, Chicago, Aldine, p. 125-171.
59. Kılıçgil, E., (1998). Spor ve sosyal çevre. Bağırman Yayınevi, Ankara.
60. Kipnis, D., Schmidt SM, Wilkinson I, (1980). Intraorganizational influence tactics. Explorations in getting one's way. Journal of applied psychology, 65(4), p. 440-452.
61. Kipnis, D., Schmidt, S., (1985). The language of persuasion. Psychology Today, 19(4), p. 40-50.
62. Koçel, T., (2011). İşletme yöneticiliği. İstanbul, Beta Basım A.Ş.
63. Koşar, D. (2016). Liderlerin etkileme taktikleri. N. Güçlü (Ed.), Eğitim yönetiminde liderlik teorisi, araştırma ve uygulama içinde Ankara: Pegem Akademi.
64. Krotee, L., March ve Buche, Charkes, A., (2007). Spor Yönetimi. Ed. Hasan Kasap, Ümit Kesim. İstanbul: Spor Bilimleri Derneği adına Beyaz Yayınları.
65. Luecke, R., (2007). Güç etki ve ikna. Çev: Turan Parlak. İstanbul, İş Bankası Yayınları.
66. Lussier, R., N., Kimball, D., C. (2008). Applied sport management skills. Human Kinetics, US, 4-17.
67. Mintzberg, H., (1983). Power in around organization. Nj, Prentice Hall, Englewood Cliffs.
68. Mirzeoğlu, N., (2003). Spor bilimlerine giriş. Bağırman Yayınevi, Ankara.
69. Misener, K., A. Doherty., (2014). "In Support of Sport: Examining the Relationship Between Community Sport Organizations and Sponsors." Sport Management Review 17 (4): 493-506.
70. Pehlivan, Ü., (2018). İlköğretim kurumu yöneticilerinin kullandıkları etkileme taktikleri ile öğretmenlerin örgütsel bağlılığı arasındaki ilişki. (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.
71. Pfeffer, J., (1992) Managing with Power: Politics and Influence in Organizations. Harvard Business School Press, Boston.
72. Pfeffer, J., (1999). Güç merkezli yönetim. Örgütlerde Politika ve Nüfuz. (E. Özsayar, Çev.) İstanbul, Imprint İstanbul, Boyner Holding Yayınları.

73. Robinson, M., (2010). Sport club management. Human Kinetics.
74. Sheer, V., (2012). Supervisors' use of influence tactics for extra-role tasks: Perceptions by ingroup versus outgroup members in organizations in Hong Kong. *Southern Communication Journal*, 77(2), 143-162.
75. Şimşek, Ş., (2000). İşletme bilimlerine giriş. Yenilenmiş 7.baskı, Ankara, Nobel Yayın, s.13-16.
76. Steizel, S., & Rimbau-Gilabert, E. (2013). Upward influence tactics through technology-mediated communication tools. *Computers in Human Behavior*, 29(2), p. 462-472.
77. Sunay, H., Çaycı, E., (2008). Farklı futbol ligi kategorilerinde yer alan ankara takımlarının spor yöneticisi niteliklerine ilişkin görüşleri. *Ankara Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(2), 45-48.
78. TFE, (2018). Türkiye Futbol Federasyonu Statüsü . İstanbul: Türkiye Futbol Federasyonu.
79. Vural, M., (2013). Spor genel müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında görev yapan spor yöneticilerinin düşünme ve karar verme stillerinin incelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Konya, Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
80. Weber, M., (1947). The theory of social and economic organization. Glencoe, Free Press.
81. Yetim, A., (1992). Başarılı bir spor yöneticisinin özellikleri. Ankara, G.Ü. Gazi Eğitim Fak. Dergisi, cilt 8(1), s.14-18.
82. Yetim, A., (2011). Sosyoloji ve spor. Ankara, Berikan Yayınevi, 163-170.
83. Yetim, A., Şenel, Ö., (2001). Türkiyede spor yöneticisi yetiştirme faaliyetlerinin görünümü. *Milli Eğitim Dergisi*, Ankara, 150, 18-19.
84. Yetim, A., ve Cengiz, R. (2010). İletişim ve Spor. Ankara: Berikan Yayınevi, s.145-147.
85. Yuk, G., (1999). An evaluation of conceptual weaknesses in transformational and charismatic leadership theories. *The leadership quarterly*, 10(2), 285-305.
86. Yukl, G., (2010). *Leadership In Organization*. 7th Edition. New Jersey, Pearson Imprint.
87. Yukl, G., (2013). *Leadership in organizations*. 8th ed, Pearson Prentice Hall, Upper Saddle River, NJ.
88. Yukl, G., Chavez C., (2002). Influence tactics and leader effectiveness. (Edt.), Neider ve C. A. Schriesheim *Leadership*, Charlotte, NC, Information Age Publishing, p.139-165.
89. Yukl, G., Chavez, C., Seiferst, C., (2005). Assessing the construct validity and utility of two new influence tactics. *Journal Of Organizational Behaviour*, 26, p. 705-125.
90. Yukl, G., Falbe, C.M., (1990). Influence tactics and objectives in upward, downward and lateral influence attempts. *Journal Of Applied Psychology*, 75(2), p. 132-140.

91. Yukl, G., Fu, P.P., McDonald, R., (2003) Cross-cultural differences in c effectiveness of influence tactics for initiating or resisting change. *Applied Psychology: An International Review*, 52(1), s.68–82.
92. Yukl, G., Seifert, C., (2002) Preliminary validation of an extended version of the Influence Behavior Questionnaire. Paper presented at the Society for Industrial- Organizational Psychology meetings in Toronto, Canada.
93. Yukl, G., Seifert, C.F, Chavez, C., (2008). Validation of the extended influence behavior questionnaire. *Leadership Quarterly*, 19(5), p. 609- 621.